

ת"פ 50837/01/15 - מדינת ישראל נגד פבלו ארטפון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50837-01-15 מדינת ישראל נ' ארטפון (עציר)
בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל על ידי שירה איבגי שפיגלמן-
מתמחה

המאשימה

נגד

פבלו ארטפון על ידי עו"ד ארז בר צבי

הנאשם

הכרעת דין משלימה

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו 6 עבירות של הפרת צו פיקוח, לרבות תנאי הפיקוח הכלולים בו, וזאת לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התס"ו-2006 (להלן: "**חוק ההגנה**"), עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ועבירה של הטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.10.10 ניתן כנגד המשיב צו פיקוח קבוע בתפ"ח 526-08 בהתאם לסעיף 12 לחוק ההגנה. ביום 20.2.12 הוצא צו הפיקוח למשך 30 חודשים נוספים. ביום 17.4.13 הוצא צו פיקוח זמני על הנאשם עד ליום 20.5.13. ביום 20.5.13 ניתנה החלטה כי צו הפיקוח יוארך בשלוש שנים נוספות, וזאת החל מיום 14.4.13 ועד ליום 13.4.17 (להלן: "**צו הפיקוח**"). במסגרת צו הפיקוח, נאסר על הנאשם לצרוך משקאות אלכוהוליים, ליצור קשר עם קורבנות העבירה, להתחבר עם קטינות או חסרות ישע (למעט הימצאות במסיבה משפחתית, בר מצווה או חתונה, כאשר נוכחים בני משפחה או אנשים נוספים באותו אירוע), לגור בהוסטל בו מתגוררים חסרי ישע וכן הוטל עליו לשתף פעולה עם קצין הפיקוח.
3. על אף צו הפיקוח שהוצא, במועדים 28.8.13, 29.8.13, 15.12.13 וכן במועדים שאינם ידועים למאשימה שבה הנאשם אלוהול, וזאת חרף האיסור המוטל עליו בצו הפיקוח. ביום 1.12.14 ניגש קצין הפיקוח אל ביתו של הנאשם, אולם הנאשם סירב לפתוח לקצין את הדלת ולהכניסו במשך כשעה ורבע, וזאת למרות צו הפיקוח המחייב את הנאשם לשתף פעולה עם הקצין. הנאשם הוזרר כי הפר את צו הפיקוח.

4. נוסף לכך, ביום 18.1.15 התקשר הנאשם אל א.א. (להלן: "המתלוננת"), קורבן העבירה בתפ"ח 526-08 וזאת חרף צו הפיקוח האוסר עליו ליצור קשר עם קורבנות העבירה. באותו יום בין השעות 17:20-21:25, התקשר הנאשם אל המתלוננת 17 פעמים, השאיר לה הודעה במשיבון הקולי ואף אמר לה כי היא לקחה לו את שבע השנים האחרונות שהיה בכלא והיא צריכה לשלם על זה.

תשובת הנאשם וגדר המחלקות

5. ביום 19 בפברואר 2015 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, אלא שלטענתו בא כוחו כתב האישום אינו מגלה עבירה של הטרדת עד. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שהנאשם הטריד את המתלוננת, אלא שלדיו יש לזכות את הנאשם מעבירה זו, שכן היא נבלעת ביתר העבירות בהן הואשם הנאשם.

6. המאשימה סקרה את יסודותיה של עבירת הטרדת עד תוך שהיא מציגה כיצד מעשיו של הנאשם עונים להגדרות ומשכך ביקשה להרשעו גם בעבירה זו.

דין והכרעה

7. השאלה הצריכה הכרעה אינה האם מעשיו של הנאשם מהווים עבירת הטרדת עד אם לאו, שכן הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ולא חלק על כך שהטריד את המתלוננת שהיתה עדה בהליך משפטי שהתנהל נגדו, כך שהתנהגותו מקיימת את כל יסודות העבירה, גם כאשר מדובר במי שהיה עד למשפט, אלא שלטענתו על התביעה היה להסתפק בהעמדתו לדין בגין עבירה של הפרת צו פיקוח ואיומים.

8. בעת הגשת כתב אישום על התביעה לבחור את סעיפי האישום שיבטאו בצורה הנאותה ביותר את מהות המעשה. בבג"ץ 7195/08 אבורחמה ואח' נ' תא" לאביחי מנדלבליט הפרקליט הצבאי הראשי ואח' (מיום 1.7.09) (להלן: "בג"ץ אבו רחמה"), חזרה כב' השופטת א' פורקצ'יה על ההלכה לפיה נדרש מתאם בין ליבת המעשים לסעיפי האישום:

"מושכלות יסוד בהכנת כתב האישום הם כי על התביעה להקפיד כי תיאור העובדות בכתב האישום יכלול את ליבת המעשים המיוחסים לנאשם, ללא שינוי מהותי מאופן התרחשותם בפועל, כעולה מהתשתית הראייתית הלכאורית העולה מחומר הראיות. אשר לבחירת סעיפי האישום בכתב האישום, על התביעה להקפיד על קיום קורלציה ישירה בין תיאור העובדות בכתב האישום לבין אופי וסוג העבירות בהן יואשם הנאשם. תכלית כתב האישום היא להגדיר את העובדות ולברור את סעיפי העבירות שייכללו בכתב האישום, באופן שישקף בצורה ההולמת ביותר את ליבת מעשיו של הנאשם, כעולה מחומר הראיות הלכאורי הקיים נגדו, ויתאר נכונה, בסעיף אישום מתאים, את אופיים של המעשים במישור הנורמטיבי. כללים אלה יפים הן למצב שבו נערך כתב אישום לצורך ניהול משפט הוכחות, והן לצורך משפט המתנהל על פי הסדר טיעון (בג"צ 5699/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה (26.02.08) (פסקה 9 לפסק דינה של הנשיאה ביניש) (להלן - פרשת קצב); ע"פ 1820/98 אנג'ל נ' מדינת

ישראל, פד"י נב(5) 97, 106 (1998) (להלן - ענין אנג'ל) (ראו פסקה 35 לפסק דינה של כב' השופטת א' פורקצ'יה)

9. עוד ידוע הוא כי לרשויות התביעה הפררוגטיבה לבחירת סעיף העבירה המתאים לתיאור עובדות כתב האישום ובית משפט אינו אמור לשמש תובע על:

"...איננו מחדשים מאום אם אנו אומרים, כי הבחירה בהוראת חיקוק היא חלק מהפררוגטיבה של התביעה במילוי תפקידה בהגשת כתבי האישום. היקף ההתערבות בהחלטת היועץ המשפטי לממשלה ורשויות התביעה בנושא זה, הוא מצומצם ביותר ונקיטה בדרך פעולה זו שמורה למקרים קיצוניים וחמורים בלבד. בבג"צ 7195/08, אליו הפנתה התביעה, נקבע כי התערבות מסוג זה תיעשה רק כאשר מדובר במשגה מהותי או עיוות מהותי היורדים לשורשו של עניין. ככלל, כאמור, עקרון הפרדת הרשויות מכתב, בהכרח, שמירה על מעמדה של התביעה כמי שבוחרת את הוראת החיקוק הרלבנטית. בית המשפט איננו יועץ-על, איננו תובע-על, שעל-כן גם לא היה מקום לדרך התנהלותו של בית-משפט קמא בהזמנת תגובת פרקליטות המדינה" (ראו ע"פ 42054-08-13 מדינת ישראל נ' קסטיאל) החלטה שאושרה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 6800/12 קסטיאל נ' מדינת ישראל).

10. במקרה שלפניי, עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם מאפשרות למאשימה להאשימו בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לרבות בעבירה של הטרדת עד, שכן סעיפי האישום תואמים את מערכת העובדות המתוארות. ודוק, די בכך שהנאשם התקשר אל המתלוננת 17 פעמים כדי להרשיעו בעבירה של הטרדת עד, שכן הגדרת המונח הטרדה הוא רחב ביותר וכולל "כל פניה אל אדם בדיבור או במעשה שיש בו כדי לטרדו ממנוחות או מעיסוקו... הדבר כולל בין היתר, פניות טלפוניות...צלצולי סרק בדלת או בטלפון..." (ראו יעקב קדמי על הדין בפלילים חלק שלישי, 1952 (2006)). אולם הנאשם לא הסתפק בלהטריד את המתלוננת אלא השאיר לה הודעה מאיימת במשיבון הקולי באומרו כי היא לקחה לו את שבע השנים האחרונות שהיה בכלא והיא צריכה לשלם על זה ומשכך הוא מואשם גם בעבירת איומים.

11. אוסיף כי לו היתה המאשימה בוחרת להאשים את הנאשם רק בעבירה של הפרת צו פיקוח ואיומים לא היה בכך כדי לחרוג ממתחם הסבירות כפי שקבע בית המשפט בבג"ץ אבו רחמה, שכן די בהרשעת הנאשם בעבירת איומים תוך פירוט הנסיבות כי מדובר במתלוננת לגביה הופר צו פיקוח, כדי שנסיבות אלה יהוו נסיבות לחומרה בעת בחינת מתחם העונש ההולם. יחד עם זאת משבחרה המאשימה להאשים את הנאשם גם בעבירה של הטרדת עד ומשהעבירה מתאימה לעובדות כתב האישום, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה זו, שכן אף היא עומדת במתחם הסבירות.

12. בשולי הדברים אוסיף כי הדוגמאות אותן הביא ב"כ הנאשם במועד הדיון לעבירות נבלעות (תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה, הטרדה ואיומים) אינן דומות לעניינינו, שכן הן מדברות בעבירות אשר הערכים המוגנים בעניינים אלה, בעוד שכל אחת מהעבירות שלפני מגינה על ערכים מוגנים שחלקם אלהים וחלקם שונים.

13. אשר על כן אני דוחה את טענת ההגנה ומרשיעה את הנאשם גם בעבירה של הטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ה, 22 מרץ 2015, בהעדר ב"כ הצדדים.

המזכירות תשלח לב"כ הצדדים החלטתי זו.